

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 150.

V Ljubljani, v torek 6. julija 1886.

Letnik XIV.

V Ljubljani, 5. julija.

Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda je bila včeraj 5. julija. Ob 10. uri dopoldne je bila sv. maša v cerkvi Srca Jezusovega, pri kateri so čitalnični peveci peli slovenske pesni. Potem je bilo ob 11. uri zborovanje v čitalnični dvorani. Navzočih je bilo nad 50 članov, ki so zastopali 23 podružnic. Odposlanih je bilo 36, ki so s petorico, osnovalnega zbora glasovali pri zboru.

Predsedoval je g. Svetec iz Litije, ki je razložil namen in potrebo društva, ter ga imenoval „društvo v samobrambo proti navalu lahonstva in nemštva“. Skušnje v teku 20 let so pokazale, da se s ponemčevanjem sili v deželo liberalizem in da so odpadniki radi zagrizeni liberalci; staviti je to društvo na versko podlago, in poleg narodnosti pogajati se tudi za vero. Povdarjal je potem potrebo solidarnosti med Slovani v Avstriji, kakoršno je med Nemci. Tajnik in blagajnik g. Tomo Zupan, je podajal zgodovinske date o začetku tega društva do danes, omenil je osnovalnega odbora (Hribar, Murnik, Svetec [prvomestnik], dr. Vošnjak in Tomo Zupan). Osnovale so se podružnice po vseh večjih mestih: v nemškem Gradcu 2, v Celovci 1, v Gorici, v Trstu itd. Po slovenskih krajih se je začelo živahno gibanje, in rodoljubi so snovali povsod podružnice.

Potem nam je našteval raznih prihodkov l. 1885 in 1886, toraj vsega skupaj 1160 gold. 50 kr., stroškov za tiskovine in za razpošiljanje je bilo 145 gld. 75 kr. Potem takem bi bilo sedaj 1014 gold. 75 kr. A ta izkaz, pravi g. blagajnik, ni popolen, ker prihodki mnogih krajev niso všteti, tako ima Ljubljana sama nad 900 gold. dohodkov, ki niso tukaj všteti.

Volitev družbinega vodstva, nadzorništva in razsodništva. Za predsednika je bil izvoljen g. Svetec, a volitve ne sprejme, ker pravi, da more predsednik v Ljubljani stanovati. Voli se potem enoglasno tajnik in blagajnik g. Tomo Zupan, vodja v Alojznici in c. kr. profesor.

V odbor se potem volijo per acclamationem gg.: Svetec, Murnik, Žlogar, Močnik, Hribar, Vošnjak, Žumar, Zičkar (Celje), Einšpieler

Gregor (Koroško), dr. Bleiweis, in ko g. Viktor Dolenc iz Trsta ne prevzame votitve, češ, naj bode več v Ljubljani stanujočih v odboru, dr. Tavčar iz Ljubljane. V nadzorništvo se volijo gg.: Kulavie, dr. Papež, Zagorjan, Knez Ant., Ravnikar Franc. V razsodništvo gg.: dr. Zupanec, Murnik, Ravnikar Ljudevit, kanonik Čebašek, in dr. Mošè.

Razgovor o podružničnih nasvètih je bil silo zanimiv, ker so bili zbrani možje iz vseh krajev, kjer se sliši slovenski jezik. Imeli smo vso Slovenijo pred seboj zastopano, načrtali so nam skušeni rodoljubi prihodnje delovanje in postopanje našega društva. Radi bi bili videli zbrane tiste gospode, ki pravijo, čemu to društvo? Kako bote delovali, česa se bote lotili? Gg. Einšpieler iz Koroškega in dr. Dečko iz Štajarskega sta razvila obširen načrt, kako se dá v vstavni državi in po postavnem potu mnogo delovati in pri rednih okoliščinah tudi kaj doseči, ako se bomo umeli dela prav poprijeti.

Oglasil se je tudi g. Viktor Dolenc iz Trsta, ki je priporočal, naj društvo pomore, da se osnuje v Trstu otročji vrt. Omenil je tudi laškega šolskega društva: „Pro Patria“. Slikal nam je Tržaške razmere, ter pravil, da je „Irredenta“ toliko cerkvi, kakor Slovincem sovražna. Gosp. Einšpieler iz Koroškega je pravil, kako se godi Koroškim Slovincem, ter je povdarjal, da nam bode treba po pravem potu iskati po vstavi zagotovljenih pravic zaradi šolstva. Društvo naj pomaga Slovincem na Koroškem, da se dobí in nagradi advokat, ki bode imel predlagati pritožbe Slovincem zaradi prikračenja njih pravic. G. Ažman je rekel, naj se Ciril-Metodovo društvo osnuje na cerkveni podlagi, kakor je Mohorjeva družba. Novo izvoljen odbor naj to stvar pretresa. Omenil je g. Zagorjan, da že imamo cerkveno bratovščino sv. Cirila in Metoda in predsednik Svetec misli, da bode o tem se posvetoval odbor, ker po pravilih se mora tak nasvèt, ki daleč sega, poprej odboru naznaniti.

Odposlanec notar in župan Vršec pripoveduje, po kako priprostem in domačem načinu so v nje-

govem kraju odvrčali otroke iz „Schulvereinove“ šole. Podpirali so namreč uboge otroke ter jim dajali potrebnega, in izostali so tako obdarovani iz „Schulvereinove“ šole. (Ta mi je bližnji, ki mi pomaga.) J. Čiček iz Ptuja nasvetuje, naj se za učence, prišedše iz kmetov v mesta, kaj stori, bodisi, da dobivajo za primerno odškodnino ali zastonj hrano po mestih, da se gleda na to, da po stanovanjih ne pridejo ob narodnost. Grof Obizzi iz Goriškega pripoveduje, kako da Lahi pritiskajo na slovenske otroke, niti jim ne privoščijo potrebnega nauka po začetnih šolah. Gospod dr. Dečko iz Konjic je pripovedoval, kako da deluje „Schulverein“ na Štajarskem, on posojuje male svote občinam in zahteva, naj se nemščina podučuje, tako naj bi tudi društvo sv. Cirila in Metoda pridobivalo tal med prebivalstvom. Naj se osnujejo šole s pičlim številom učencev, a potem naj se postavno dela na to, da take šole prevzame dežela, ki je dolžna skrbeti za izobraženje prebivalcev. Govoril je še g. Hribar iz Ljubljane o nemškem „Schulvereinu“, koliko da ima na razpolaganje in potem o razširjenosti „Osrednje Matice“ na Českem, kjer vsak smatra za svojo dolžnost pokladati svoj dar na korist domovini. Gosp. Lapajne, odposlanec Ribniške podružnice, priporoča želje te podružnice, naj bi se tam na meji proti nemškemu Kočevju podpirale nektare šole. Izrekla se je tudi želja, naj bi se denar nalagal pri domačih posojilnicah. Akademski spolek v Gradcu je poslal tudi zastopnika k občenemu zboru, ki je pinesel bratski pozdrav od dijakov, ki se pripravljajo za prihodnji stan, ki je važen za državo in človeško družbo. Ko je še g. Viktor Dolenc kazal, kako naj se na razne načine skrbi za prihodke Ciril-Metodovemu društvu, je prvosednik, g. Svetec, sklenil zbor s primernim nagovorom.

Tako je začetek storjen, ledina je sedaj izorana, a mnogo mnogo dela bode treba, preden dozori zlata pšenica na tem polji. Bog blagoslovi delo na prošnjo svetih blagovestnikov Cirila in Metoda!

LISTEK.

Trpljenje katoliške cerkve na Ruskem.

(Dalje.)

K temu pride še nov ukaz, ki je župniku pod ostrimi kaznimi prepovedal, da ne sme spovedovati tujih oseb. To pa je bilo zaradi tega, da župljanom po zatrtih župnijah ni bilo mogoče prejemati sv. zakramentov. Nadalje je ukazal Siemasko, izdajalec na nadškofovi stolici Mohilevi, da se imajo oddati vse stare mašne knjige, breviariji in molitvene knjižice in mesto njih naj se vpeljejo razkolniške v Moskvi tiskane. Isto tako so bile odpravljene vse katoliške navade pri službi božji. Rusija, ki ni bila nikdar v zadregi zaradi opravičenja svojemu postopanju, je rekla: „Papež je rusinski cerkvi pri uniji naložil nekaj latinskih obredov, teh se je treba iznebiti.“ Vlada je nastavljala župnike, a ta se je ogibala umestiti gorečih duhovnov. Delo vničenja je venčal poslednjič leta 1880 žalostni odpad treh zedinjenih škofov k ruskemu razkolu. Vendar so bili med du-

hovnimi še zmirom možje, ki so se Boga bolj bali, kakor ljudi ter rajše časno blagostanje zgubili, šli v ječo in v rudnike v Sibiriji, kakor da bi bili od vere odpadli. Med temi je bil posebno sivolasi metropolit Bulhak iz Vilne, ki ni hotel nič občeovati z izdajalcem Siemaskom in škofom iz Poločka, Lužinskom, zato ga je pa vlada odstavila vodstva zedinjene cerkve.

Po njegovi smrti 1838 sta obadva imenovana izdajalca imela prosto roko. Večina duhovnikov veroizvestih je bila odstavljena, v Sibirijo odpeljana ali je počivala v grobu. Zedinjenci so zginili ali so jim vse pobrali, ali so jih bičali ali prognali v Sibirijo, ali grdo osleparili. Najbolj žalostno je pa izdajstvo imenovanih treh škofov, vendar se je velik del nižje duhovščine junaško boril za sveto vero ter trpel in prenašal hudo. Siemasku je lastni oče, rusinski duhovnik očital izdajalstvo in le „velikodušnosti“ sinovi in milosti cesarjevi se je imel zahvaliti, da ga niso tirali v Sibirijo. Leta 1839 je bilo razdejanje dospelo tako daleč, da so uradno spoznali njega dovršenost. Najprej je vladni ukaz sprejel vse župnije, ki so bile nekdanj razkolniške, z vsemi prebivalci v pravoslavno cerkev. Potem je izšel 24. febr. 1839

ukaz sv. sinoda, ki je javno izrekel, da je zedinjena cerkev ločena od Rima in prestopila v rusko-državno cerkev. Naši prededje, tako se glasi pismo, so bili zmirom neločljivi del ruskega naroda. Pod poljskim gospodarstvom je latinska duhovščina podjarmila rusinsko in nevarnost je bila, da se le ta popolnoma ne izgubi. A Najviši je imel usmiljenje in potrpljenje, ki je stoletja trajalo, a preminilo je; rusinska cerkev prišla je spet pod oblast Ruske. Zahvaliti se imamo veledušnosti in očetovemu varstvu Nikolaja Podloviča, našega cara, ki srečno in pobožno vlada, da je bila naša cerkev popolnoma oproščena. Nam preostaja še jedina želja, da bi se ta novi red včvrstil in vstrajal. Zaradi tega pa ukažemo, kakor sledi: Zedinjenje s rusko cerkvijo se vnovič prizná in obeta se najpopolnejša pokorščina do sv. sinode vse Rusije.

Naš milostljivi cesar se prosi, da sprejme naš namen pod svoje slavno varstvo in da po svojem dopadenji in volji, kot najvišji gospod pospešuje, da se to izvršuje v mir in blagor naših duš. „Bogu hvala in primem“, pisal je Nikolaj I. na to pismo. „Spominski denar naj ohrani spomin nad to delo miru.“ Ima pa napis: „Sovraštvo ločilo 1595, ljubezen združila 1839.“ Ni dovelj besed, da bi se

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. julija.

Notranje dežele.

Nemško liberalci so v resnici nevtrudljivi v svojem poslu, v hujškanji narodnosti proti narodnosti in celo stranke proti stranki. Kar se jim do sedaj še ni hotelo posrečiti z robotimi besedami v državnem zboru in fanatičnih časnikih, to hočejo sedaj spopolniti po deželi potovaje, kjer tu in tam ljudi svoje volilce sklicujejo in jim pridige napravljajo. Tako politično pridigo je imel nedavno dr. Sturm na Moravskem in danes čitamo o dr. Plenerju, da jo je tudi on napravil v Hebu (Eger) v severni Česki. Plenerju je v prvi vrsti na tem ležeče, da bi se oba nemška kluba zopet združila in je v tem smislu tudi govoril. Rekel je, „da sedaj ni čas, da bi se Nemci o tem pričekali, kaj je tej in kaj oni stranki bolj všeč. Pač pa mora vsak politikar za to skrbeti, kar bi sedanji stranki edinilo, ne pa, kar bi jih še huje razdvojalo. Nemci se sploh ne dajo radi brzdati, za to imajo pa tudi toliko strank. Kdor se od skupnosti odteguje, ker njemu tako bolje ugaja, ta je samopridnež in dobri stvari škoduje!“ S tem je pa Plener v sršenov meh dregnil. „D. Volksztg.“, kateri je neki Pradé vrednik, Plenerja zaradi tega oistro prijema in mu vsako ljubezen do nemškega naroda naravnost odreka, češ, Plener je že v ustavoverni dobi dokazal, koliko da ima v resnici prave ljubezni do naroda. Niti toliko je ni, kolikor ima za nohtom črnega. Plener si želi jednotne Avstrije pod nemško-liberalnim vodstvom; taka želja, pravi Pradé, je največja neumnost, ki si je misliti morete in gorje nemškemu narodu, če mu pojde v resnici na lim. Plener in vsi njegovi drugovi so lažnjivi preroki med nemškim narodom, katerih naj nihče ne posluša, kdor se neče pogubiti. Vsa njihova ljubezen do naroda trajala bo le toliko časa, dokler se tem mamelukom ne posreči vspeti se kviško do vladnega krmila, kamor hrepené, potem mu bodo pa rekli: „Der Mohr hat seine Schuldigkeit gethan, er kann gehen!“ Vidite, tako so sedaj Nemci med seboj edini.

Po najnovejši razdelitvi spada **Hrvatska** v osem komitatov po sledečem sporedu: 1. Lik-Krbaški komitat z uradnim sedežem v Gospiču, kateremu pripadate tudi mesti Senj in Karlovec, obsega 6217-127 km² in ima 174.239 prebivalcev. Sedem okrajev spada pod ta komitat in ti so: Gospič, Gračac, Udbine, Perusić, Korenica, Otočac in Senj. — 2. Modruško-Reški komitat z uradnim sedežem v Ogulinu, obsega 4874-841 km² in ima 203.173 prebivalcev po 8 okrajih razdeljen. Okraji so: Ogulin, Slunj, Vojnić, Novi, Sušak, Delnice, Čabar in Vrbovsko. 3. Zagrebski komitat je največji med vsemi in meri 7215-234 km² s 419.879 prebivalci, ki so po 14 okrajih razdeljeni in to: Karlovec, Jaska, Pisarovina, Sisek, Velika Gorica, Samobor, Zagreb, Dugoselo, Sv. Ivan-Zelina, Stubica, Vrginmost, Glina, Petrinja in Kostanjica. Sedež je v Zagrebu. — 4. Varaždinski komitat s sedežem v Varaždinu se razprostira preko 2521-8 km² ob 229.063 prebivalcih in ima 8 okrajev: Krapina, Pregrada, Klanjec, Ivanec, Varaždin, Ludbreg, Novimarof in Zlatar. — 5. Belovarsko-Kriški komitat s sedežem v Belovarju, broji 5048-132 km² in 219.529 prebivalcev po 7 okrajih, ki so: Belovar, Gjurjevac, Koprivnica, Grubišno-polje, Garesnica, Križ in Križevac. — 6. Pože-ganski komitat s sedežem v Požegi meri 4938-205 km² in šteje 166.512 prebivalcev, ki živé po 6 okrajih in sicer: Daruvar, Pakrac, Požega, Novska, Nova Gradiška in Brod. — 7. Virovitški komitat z uradnim sedežem v Oseku je 4852-231 km² obširen in z 183.226 prebivalci naseljen, kateri po 6 okrajih prebivajo. Le-ti okraji so: Virovitice, Slatina, Dolnji Miholjac, Osijek, Djakovar in Našice. — 8. Sremski komitat s sedežem v

Vukovaru meri 6848-445 km² in ima 296.878 prebivalcev. Tu sem spadajo mesta: Mitrovice, Zemun, Karlovec, Petervaradin in trg Ruma. Okrajev je 10 in ti so: Vukovar, Ilok, Sid, Ruma, Ireg, Vinkovci, Županje, Mitrovice, Zemun in Stara Pazuva. — Bode-mo videti, kako se bo Hrvatska kraljevina pod to razdelitvijo počutila.

Vnanje države.

Minuli teden prišel je iz Monakovega telegram, da se je **ministerstvo Lutz** odpovedalo, a uradnega potrdila do sedaj še nimamo nikakega. Večina političnih konservativnih nemških listov se pa izvestno nadja, da, če še ni res, kar je telegram sporočal, se mora v prav kratkem času vresničiti. „Kreuz Ztg.“ piše, „da je od jako zanesljive strani zvedela, da so dnevi sedanjemu ministerstvu že šteti in se bo menda samo odpovedalo. Ne vé se pa, kako bo proti tej odpovedi princ Luitpold postopal in kako bo Lutzu na vloženo odpoved odgovoril. Privrženci ministerstva se nadjajo, da Luitpold ostavke nikakor ne bo sprejel, temveč bode Lutz pozival, da naj še dalje ostane. Nemogoče ravno ni, da se res tako zgodi; toda če se, naj se pristaši Lutzovi le nikari ne varajo, da bo njihovo brezumno gospodarstvo, kdo zna, kako dolgo še trajalo.“ Od druge strani zopet trdi se, da ima ministerstvo Frankenstein posebno veliko naide, da stopi na Lutzovo mesto, kar bi bilo za katoliško stvar na Bavarskem izvestno še najbolje. Tretji zopet hočejo vedeti, da ne bodeta ne Lutz, ne Frankenstein, temveč da si Luitpold namerava poklicati ministerstvo brez barve na vladno krmilo. Kdo bo imel prav, se bo še le pokazalo in to prav kmalo.

Angleški volilci in drugi, ki bi radi voljeni bili, jeli so se pečati z vprašanjem, ali je bil Gladstone ves čas tak **prijatelj Ircev**, kakoršnega se sedaj dela ali ne. Liberalni unijonisti trdijo, da, in sicer že celih 15 let. Petnajst let, pravijo, da se že poganja za zboljšanje žalostnih razmer, v katerih se Irce nahajajo. Druga, tej nasprotna stranka, kateri načelu je za glavnega govornika lord Hartington pa dokazuje, da se Gladstoneva politika gledé Irske ne razločuje dosti od navadnega humbuga. „Drakrat je bil Gladstone v poslednjih petnajstih letih že prvi minister in obakrat se je mnogo pečal z irsko politiko, toda vselej tako, da so predlogi, ki so se na zboljšanje irskih razmer glasili, izvestno propadli, kar bi se ne bilo poprej nikdar zgodilo. Če bi bil imel Gladstone le količkaj resne volje Irceem v resnici pomagati, bi bil že lahko v tem času storil. Jaz sam, pravi Hartington dalje, sem bil pod prvim Gladstonejevim ministerstvom nadtajnik za Irsko in mi je bila kot takemu naloga predlagati načrt postave za zboljšanje irskih razmer. Prav nič pa se ne spominjam, da bi mi bilo ministerstvo, čegar glavar je bil ravno Gladstone, kaj pri tem na roke šlo, da bi se bila dotična „bill“ sprejela. In, ko je Gladstone v drugič zopet leta 1880 prvi minister postal, ko ga je imenoval za nadtajnika Irskega? Prav tistega Forsterja, ki je ne dolgo poprej še tako sijajno proti vsakemu zboljšanju irskih zadev govoril.“ Gladstone je politikar in kot tak spremembam podvržen.

Izvirni dopisi.

Iz Novega mesta, 1. julija. (O. Rafael Klemenčič.) Bilo je že v „Slovencu“ omenjeno, da je 29. junija umrl vis. č. g. o. Rafael Klemenčič, c. kr. profesor tukajšnje višje gimnazije — predzadnji očetov frančiškanov, ki so še podučevali na gimnaziji.

med prebivalci po 300 palec odmerili, ker so se še zmerom branili odpasti od katoliške vere. Dve uri potem, ko so bili tako tepeni, so umrli vsi. Vendar se je še le leta 1854 posrečilo, da so upognili zadnje upornike po rusinskih škofijah. Takrat so vlekli vse tiste, katerih palica, ki je teden za tednom pela, še ni osrečila, kar naravnost v Sibirijo. Zmaga je bila potem gotova. Sv. sinoda je povzdigovala zahvaljevanje se za to mirno zmago svoje roke k Bogu in spoznala, da so v tej zmagi videli posvečene sledi prikazni božje na zemlji. Siemasko pa je poročal o teh vnebovpijočih hudobijah in je to cesarju predlagal. Nikolaj I. je lastnoročno na kraj temu pismu zapisal: „Sveti in častiljivi nadškof! Kar si storil, je častiljivo in sveto, potrdim vse, kar si že storil in kar bodeš še storil.“

Kako se nek glasi napis nad spominskim denarjem, ki poveljuje zedinjenje rusinske z rusko cerkvijo? „V ljubezni združen.“

(Dalje prih.)

Dne 1. julija ob šesti uri se je truplo ranjkega izročilo krilu hladne zemlje. Pogreb je vodil vis. č. g. prošt, P. Urh, z obilno azistenco, ker je tudi mnogo č. gospodov iz okolice prišlo, da skazejo ranjkemu slednjo čast. Pogreb je bil veličasten, kakoršnih se je dosedaj še malo videlo v Novemestu, dokaz, da je bil ranki znan z vsemi krogi.

Dijaki so svojemu bivšemu učitelju položili pet vencev na rakev, tako tudi gg. profesorji krasen venec kot svojemu tovarišu, in pač več obitelj iz mesta.

Tudi so mu dijaki zapeli dve nagrobnici prav lepo, da je petje vse občudovalo. — Tudi načelniki raznih uradov z osebstvom in pa oddelek uniformiranega meščanskega kora, ktere ga častni član je bil, skazali so mu zadnjo čast.

Ranjki je bil v vseh viharjih dobah iskren narodnjak: toraj zasluži, da mu postavimo s kratkim životopisom mali spominek. Rojen je bil 27. avgusta 1830 v Prečinski fari, ki sega do mesta, v hiši, ki stoji na prijaznem holmei poleg mesta. Šolo je obiskoval v Novemestu. V 28. dan avgusta l. 1848 je stopil kot nadarjen mladeneč v frančiškanski red, storil dné 31. avgusta 1851. l. slovesno obljubo in bil 28. avgusta 1853. l. posvečen v mašnika. Po dovršenih bogoslovskih študijah je šel na vseučilišče na Dunaj, da se pripravi za profesuro. L. 1858 je izvršil vseučilišče ter vstopil kot učitelj zgodovine in filozofične propedeutike s šolskim letom 1858/59 na Novomeški gimnaziji. Zarad njegove prirojene mu zgovornosti, ga je bilo veselje poslušati pri predavanji. Tekla mu je beseda, kakor živ studenec iz skale. Za grajo je večkrat kakemu lenuhu ali nemarnežu povedal namest kare kako šaljivo, da se je moralo vse po šoli smejeti — ali on je bil resen, niti ustnic ni nategnil na smeh. Vsa graja je bila šaljiva opomba, ki je dobro zadela dotičnega. Grajanje z ostrimi besedami ali celo vpitjem, mu je bila neznana reč. Tudi ga nisi videl v šoli nikdar čmerne ali otožnega — ampak le vedno resno šaljivega. Zdala pa je graja v šalivi obleki več, nego še tako hudo karanje z ostrimi besedami. Vsak njegovih učencev mora pripoznati, da je imel v tem nekaj posebnega, le njemu lastnega. Kot profesor teh predmetov je deloval neumnorno po njemu lastni metodi do konca lanskega leta. Dne 23. decembra je bil še v šoli. — Med božičnimi počitnicami pa se vleže mož, ki je bil telesno velikan, na posteljo zarad neke „bule“, ki se mu je naredila na hrbtu. Sedaj pa je hiral in hiral — ter sklenil svoje blagosloveno delovanje, in umrl za sušico. Tega bi ne bil nihče mislil, kdor-koli ga je poznal kot čvrstega moža.

V mlajši dobi se je mnogo vkvarjal z zgodovinskimi vprašanji in preiskavami. Kot plod tega truda je priobčil l. 1859 v programu obširno razpravo: „Je li bila Avstrija po smrti slednjega Babenberga dedno imetje sorodnikov, ali pa izpraznjena lena (fevd) državna?“

Leta 1863 je priobčil v programu drugo za zgodovinarje jako zanimivo in kočljivo obravnavo: „Koliko zgodovinske vrednosti je Livijeva pripovedka, da so Rimljani zapodili Gale iz Rima, in da jim je vzel diktator M. Furijs Kamil svoto odkupščine?“

Za program l. 1868 pa je napisal razpravo: „Kronologična razprava o najznamenitejših dogodkih „Rudolfovega“ s posebnim ozirom na frančiškanski samostan.“ V tem sestavku je posebno dregnil v sršenovo gnezdo s tem, kar je napisal o letnici 1867. Naj jo tu navedemo po originalu:

„1867 am 27. März fanden, nachdem der aus den im Monate Jänner d. J. gewählten Deputirten bestehende Landtag zu Laibach aufgelöst worden war, neue Wahlen für die Städte Rudolfswert, Möttling, Tschernembel, Landstrass, Weichselburg und Gurfeld hier statt, wobei einige Zeloten der siegenden, freudetrunkenen Partei sich sogar gegen einen unschuldigen Friedensprediger, dessen Hauptvergehen in der legalen, gemässigten Vertheidigung der nationalen Sache bestand, arge, ja scandalöse Ausschreitungen durch thätliche Misshandlung und Ehrenbeleidigung ohne jeglichen Anstrich von Cultur, Anstand und Nächstenliebe erlaubt hatten, wie aus dem am 11. März 1868 vom hiesigen k. k. städtisch-delegirten Gerichte gefällten, auch in Zeitungsblättern veröffentlichten Urtheilsspruche evident constantirt ist, bei welcher unerwünschten Gelegenheit der vorurtheilsfreie und nüchterne Beobachter sich factisch überzeugen musste, dass die wahre Cultur, mit deren

po zasluženji grajalo tako hinavstvo in nesramna laž; dejanje samo po sebi ima vtisnjeno znamenje sramote. Od vseh rusinskih katoliških škofij je ostala le ona v Helmu; po vseh drugih škofijah so se k večemu nektare znale umakniti namenu svete sinode. Namen svete sinode naj se toraj za mir in zveličanje duš „pospešuje“, t. j. surova sila in krvavo preganjanje naj pomaga. Najpred so odpravili zveste samostane bazilijancev in so trdovratne samotarce v podzemeljske ječe vrgli, a ti, ki so postali razkolniki so bili njih ječarji. Zgodilo se je, da so pustili lakote umreti junaške spoznovalce, tako 74letnega O. Slobockega. Odpadli škof Zupko je zapiral katoliške duhovne v mrtvaške rakeve. Da ljudstvo mrtve ni častilo, zmislili so obrekovanje, da so v pijanosti umrli. A ne samo duhovni, tudi neduhovni so se vstavljali poveljem sinode in so mogli umreti. Izgled za mnoge naj tu le eden zadostuje, kako so ravnali s takimi ustaši. Bilo je v ponedeljek velicega tedna leta 1841, ko polk pehote pod vodstvom gubenatorjevega namestnika in mnogih redarjev obkoli vas Dudakovice v vladnem okraji Mohilevskem. Do velikega petka so vse ljudi izstradali, potem so vas zažgali in so prvakom

schwer zu erringenden Besitze man sich in unsern Tagen häufig brüstet, nicht in unreifer Aufklärerei, in blosser äusserer Politur, einem fashionablen Geisteszuschnitt, oder einer oft lächerlichen, ja unerträglichen, weil alles erdrücken wollenden, mit leeren Bildungsphrasen schlecht genug verdeckten Hohlheit, die sich namentlich durch ein rücksichtsloses Auftreten gegen anders, wenn auch billig Denkende charakterisirt und im Vorgesetzten den Freiheitsunterdrücker, im Freunde den Feind, im ruhigen Anhänger der gerechten Sache den wüthendsten Gegner etc. erblickt, sondern in der ruhigen, wenn auch verkannten Selbstbeherrschung, richtigen Beurtheilung der gerechten Sache, der wahren Nächstenliebe und dem daraus abgeleiteten, bethätigten Grundsatz: „Gleiches Recht für Alle“ besteht.“

Pač mora vsak spoznati, da je v teh besedah izražena neovrgljiva istina. Vendar so, kolikor se spominjamo iz one dōbe, nasprotni časopisi, tudi uradni, hudo napadali profesorja radi te odkritosrčne opazke.

Sploh se sme o njem trditi, da je bil vsestransko izobražen in prijatelj vsemu, kar je lepega. Kot samostanski predstojnik je oskrbel leta 1866 11 sežnjevisoko fačado — lice — frančiškanski cerkvi. Izdelal jo je prav skrbno stavbensi mojster G. B. Pascoli v bizantinsko-gotičnem slogu. Lice je istinito mojstersko!

Sam pa se je v prostih urah osobito bavil z mehaniko. Leta 1878 je izdelal jako umeten telurij, ktere ga je podaril gimnaziji. Takratni gimnazijski ravnatelj opisuje ta telurij v programu za leto 1878 str. 50 tako-le:

„Gospod profesor o. Rafael Klemenčič je izdelal jako umetno sestavljeni telurij, ki se zamore rabiti tudi kot lunarij. Podaril ga je gimnaziji.

Ž njim se zamore učencem prav jasno in umevno pokazati dvanajst mesecev z zverinskimi znamenji, kako se dan krajša in daljša v posameznih mescih, kedaj stopi solnce v zverinsko znamenje, kakor tudi razno gibanje in vrtenje zemlje v teku jednega leta“. Nadalje opisuje posamezne dele, kako ga gré rabiti, da se očitvidno pokaže učencem to ali ono. Slednjič izraža željo, naj bi strokovnjaki o tem predmetu stopili v dogovor z g. profesorjem ter dali potem telurij kakemu mehaniku izdelovati telurije, ker se zamore z lahkoto po tem načinu na nad 100 vprašanj odgovoriti ter učencem jasno pokazati. — Žalibog da se je ta telurij zgubil, da se sedaj nihče ne zna, kam. Poprejšnji g. gimn. direktor ga je poslal na neko razstavo, tako se mi je reklo; ni ga dobil več nazaj, če tudi je po njem popraševal. — Jednako je za svojo rabo izdelal prav majhen telurij, pa po nekoliko drugem načinu.

Bavil se je tudi mnogo z godbo in petjem. Nekaj časa je bil tudi učitelj petja na gimnaziji in organist. Vendar je ta posel kmalo popustil drugim, ker je bil vže drugače s predmeti v šoli preobložen. Osobno pa se je še vedno ukvarjal s to lepo vednostjo. Najbolj pa ga je pri tem še zanimala mehanika. Skušal je razne instrumente združiti tako, da si lahko igral na posameznega, ali pa ba oba skupaj na jednih in istih tastih. Po tem načinu je družil „pijanin“ in „harmonijum“. Tudi male orglje je nameraval še tema dodati. Te ideje ni še speljal, ker ga je ovirala bolezen. Pač pa je bil orglje vže izdelal tako, da so piščalke zavzemale v sobi oni prazni prostor pod posteljo. Tako bi zamogel navesti še več enakih mehaničnih umotvorov. Saj vže to kaže, kolike zmožnosti je imel za to stroko. Kdor je imel priliko videti vse to, moral se je čuditi njegovi bistroumnosti. — Naj v miru počiva in vživa na onem svetu plačilo za svoj trud. —f.—

Domače novice.

(Čehi pridejo) v drugi polovici meseca avgusta v belo Ljubljano! Odbor, ki se je v to svrhu v zlati Pragi sostavil iz zastopnikov vseh narodnih društev Praških, prišel je že dotične priprave. Izlet se bode raztezal na 10 ali 14 dni in bodo vrli naši severni bratje izvan Ljubljane obiskali tudi Postojno, Trst in rajskodivni Bled. Sedaj bode Ljubljana dobila lepo prilžnost svojo jugoslovansko gostoljubnost pokazati in to tem več, ker smo taisto bratom Čehom za lanski nad vse gostoljubni sprejem še na dolgu.

(Matica Hrvatska) razpošilja svoje knjige. Čč. udom Ljubljanskim so pošljejo na dom; zunanji člani naj blagovoljno naznanijo poverjeništvu, kako jih želé dobiti.

(Pred porotno sodnijo) stal je v soboto Matija Brenčič iz Ivanjega Sela zaradi goljufije. Mož si je izumil čisto novo polje, kjer bi se dal na jako prijeten način denar služiti. Peljal se je na Savo pod Litijo, kjer je brez denarja kupil nekako poldrugi vagon škart (deske so menda bile), in sta se z dotičnim gospodarjem pogodila za 300 goldinarjev, ktere naj bi mu bil imel Brenčič v teku določenega časa po pošti poslati, za sedaj bi bilo pa le nekaj predatja storjeno kupčijo potrjevalo. Brenčič gré takoj na to na postajo, kjer se načelniku postaje, g. Podkrajšku predstavi za jako imovitega posestnika iz Primorja doma, mu objavi, da je nakupil ravnokar za dva vagona desk, ktere bo v Trst poslal in bi mu g. načelnik jako vstregel, če bi mu dal 150 goldinarjev na izročeno mu blago na povzetje. Je namreč pri železnici navada, da si vsak lahko na blago denarja na postaji izposodi, ako je blago tako, da se ne spridi in pa da ima stalno vrednost. Načelniku postaje se je pa mož že na prvi pogled bolj sleparju, kakor pa trgovcu podoban zdel in mu je rekel, da nima toliko gotovine v blagajnici, na kar je Brenčič rekel, da bi bil tudi s 100 goldinarji in naposled tudi samo s 60 glđ. zadovoljen, češ, da mora onemu nekoliko zakupnine dati, od ktere ga je škarje kupil. To je pa načelnika Savske postaje popolnoma potrdilo, da ima s sleparjem in ne s trgovcem opraviti. Takoj je brzojavil v Litijo po orožnike, ki so bili tudi jako hitro na Savi in ondi jim je Brenčiča izročil. Pri telesni preiskavi našli so pri njem 58 kr. Sodnijska preiskava je pa dokazala, da je Brenčič na ta način po Notranjskem že več ljudi osleparil, kakor tudi načelnika postaje na Lazah za 60 glđ. Porotniki so ga spoznali krivim in sodnija ga je obsodila na 2 leti hude ječe. — Drugi nesrečnež, ki je tisti dan pred porotniki stal, je bil Emil Andruš, zatožen hudodelstva uboja. Tudi on je bil krivim spoznan in na 2 leti v ječo obsojen.

(Poboj.) V Št. Vidu nad Vipavo sta se 27. m. m. dva fanta med seboj stepla in boj se je žalostno končal, namreč, da je eden zgrabil poleno in drug zega s tako silo dvakrat po glavi udaril, da je obležal in čez osem dni umrl.

(Voda) je zalila premogove jame v Zagorji in je nevarnost velika, da se bode moralo delo vstaviti.

(Razpisana) je služba cestnega paznika na Kranjskem s 350 gold. letne plače s 25% doklade, s pavšalom za popotovanje in pa plača se mu bo zvišala na 400 in 450 gold. Prošnje e. kr. deželni vladi do 26. junija t. l.

(Morsko vodo) je pil v Trstu predvčeranjem delavec na Herpelski železnici, Franc Tognati, in kmalo ga je jelo grizti in bosti. S težavo se je priplazil do svojega stanovanja, kjer je že čez štiri ure umrl. Včeraj je umrl drug 19 let star delavec tudi za kolero. Vsled tega je izdal magistrat oistro prepoved, da naj nihče več ne pije morske vode, komur je življenje ljubo.

Razne reči.

— Na Dunaji je šlo v petek zvečer iz mestnega zbora, ko je občinski svetovalec Pfister v dvorano stopil, od 79 navzočih srenjskih svetovalcev takoj 76 iz dvorane, ostali so le Pfistрови demokratiški somišljeniki. Kaj je bilo povod temu izstopu? Občinski svetovalec Pfister je neprijatelj nekemu židu Majerju. Le-ta je tožil Pfistra zaradi razžaljenja časti. A Pfister zadnjega zaradi razžaljenja presvitlega cesarja in Majer je moral v ječo. — Dunajski mestni očetje, pokorni slugi židovskega časopisja, so hotli zmaščevati se nad Pfisterjem s tem, da so na tak način dvorano zapustili, ko je Pfister notri stopil. — Vprašamo, kaj pa hočejo ti naznaniti s tem, da so tako ostentativno šli iz dvorane. Ali je kteremu na misel prišlo, da je cesarska čast in dobro ime vendar vsakemu položnemu draga in nedotakljiva stvar? Vendar ni države na svetu, da bi ljudstvo v rednih razmerah ne čislalo vladarjeve osebe, Dunajski mestni očetje se pa dajo v ti stvari podučevati — od časnikarjev, ki vlado napadajo, ko prepoveduje izgrede in nemire, kterim je povod stavljenje spominkov na čast cesarju Jožefu II.

— Nemir med poljedelci na Laškem. „Gazetta di Mantua“ piše, da je v Mugliji kakih 50 delavcev s kosami in palicami prišlo nad nekega

Anselma Leoni-ja, ki je najel tujih delavcev; zahtevali so tam, da naj odpusti te delavce. Vojaški poveljnik v tistem okraji je hitel s karabinerji tje in ugrabili so šest razsajajočih delavcev. Istega dne so šli tudi delavci — možje in žene — nad posestnika Rasotti v Albino, ne daleč od Moglie. Ta se je moral z delavci, ki so bili v veliki manjšini, kakor napadavalci, umakniti v hišo, a delavci so zunaj kričali: „Delo je naše, nočemo tujih delavcev.“ Tudi tukaj se jih nekaj zatvorili. — V Paggio rusco so delavci neutegoma v sredi med delom zahtevali povišanje plače, in ko so jim to odrekli, zapustili so delo. — V Budriji (pri Bolonji) so delo ustavili med žetvijo, kuja se nekaj nad 200 delavcev. Oblasti čuvajo nad tem, da ne nastane kak nemir in da dela tudi drugej ne ustavijo. Sploh so jeli delavci po nesrečni Italiji povsod gibati se; nai pridejo še hujšakači zraven, kdo vé, kako se zná obrniti. Ako pa vlada nič drugega ne storí, kakor da delavce zapira, jezi derečo vodo, ki pa zato še huje bregove spodkopava.

Telegrami.

Gradec, 5. julija. Tukajšnji zidarji sklenili so na shodu resolucijo, v kterej zahtevajo, da se jim delavnik skrajša ali pa plača za 20% poviša. Dunajski zidarji so jim telegram poslali, v kterim jim pritrjujejo, da je prav takó.

Monakovo, 5. julija. Skupni Lutzov kabinet izročil je danes zjutraj princu Luitpoldu svojo ostavko.

Rim, 4. julija. Za kolero je v poslednjih 24. urah v Comacchio zbolelo 5 ljudi, umrla 2; v Benetkah zbolel 1, umrl nobeden; v Brindisi zbolelo 10, umrlo 10, in je bilo izmed teh 7 že poprej bolnih; v Francavilli zboleli 101, umrlo 31; v Latijanau zboleli 103, umrlo 28; v Orio zboleli 3, umrli 3; v San Vito zbolelo 12, umrlo 8.

I. Izkaz

podružnice sv. Cirila in Metoda za Metliški okraj s sedežem v Metliki do 1. julija 1886.

Podružnica šteje 46 udov in sicer 11 ustanovnikov in 35 letnikov.

Vplačalo je do sedaj 9 ustanovnikov 90 glđinarjev in sicer gospodje:

Aleš Anton, dekan v Semiču	10 gl. — kr.
Dovgan Franjo, župnik v Podzemlji	10 „ — „
Jaklič Anton, kaplan v Metliki	10 „ — „
Judič Davorin, učitelj na Radovici	10 „ — „
Krajni šol. svet. na Radovici	10 „ — „
Navratil Anton, zasebnik v Metliki	10 „ — „
Schweiger Franjo, župnik na Radovici	10 „ — „
Stajer Franjo, e. k. notar v Metliki	10 „ — „
Tome Martin, župnik na Suhorji	10 „ — „

Dalje je vplačalo 35 letnikov 36 gold. in to so sledeči gospodje:

Barle Janez, učitelj v Podzemlji	1 „ — „
Bulovec Miha, duhovnik v Semiču	1 „ — „
Cesar Matija, posestnik na Radovici	1 „ — „
Črnič Niko, posestnik v Metliki	1 „ — „
Dular Franc, učitelj v Semiču	1 „ — „
Gabrovšek Matevž, cerkvenik v Metliki	1 „ — „
Gliese Andrej, duhovnik v Podzemlji	1 „ — „
Golob Franc, posestnik v Metliki	1 „ — „
Guštin Franc, posestnik v Metliki	1 „ — „
Hayne Edvard, e. kr. davkar v Metliki	1 „ — „
Jakopič Josip, e. k. kancelist v Metliki	1 „ — „
Jankovič Franja, učiteljica v Semiču	1 „ — „
Juliani Josipina, e. k. sod. uradnika soproga v Vipavi	1 „ — „
Juliani Julijan, e. k. kancelist v Vipavi	1 „ — „
Juliani Marija, e. k. uradnika soproga v Vipavi	1 „ — „
Kapelle Janez, posestnik v Metliki	1 „ — „
Klaic Sidonija, lastnica v Brlogu	2 „ — „
Kramarič Martin, posestnik na Radovici	1 „ — „
Krištof Karol, trgovec v Metliki	1 „ — „
Mue Nikolaj, eksekutor v Metliki	1 „ — „
Pavunac Vekoslav, svečenik v Žakanji	1 „ — „
Pečarič Ivan, posestnik v Metliki	1 „ — „
Pečarič Martin, posestnik v Drasičih	1 „ — „
Pehani Alojzij, duhovnik v Metliki	1 „ — „
Premier Anton, zasebnik v Metliki	1 „ — „
Schiller Janez, nadučitelj v Semiču	1 „ — „
Stajer Franc iz Idrije	1 „ — „
Stajer Ivan iz Idrije	1 „ — „
Stupar Gustav, sod. pisar v Metliki	1 „ — „
Šest Andrej, nadučitelj v Metliki	1 „ — „
Vovk Martin, posestnik na Radovici	1 „ — „
Vukšinič Davorin, sod. pisar v Metliki	1 „ — „
Zaman Andrej, duhovnik v Semiču	1 „ — „
Zupan Franjo, e. k. davk. pristav v Metliki	1 „ — „
13 podpornikov je vplačalo	1 „ 20 „

Vplačanega je tedaj vsega skupaj 127 gl. 20 kr.

Izdalo se je za ustanovitev 5 gl. 50 kr.
Naloženega je v poštni hranilnici 58 „ 70 „
V gotovini ima podružnica 63 „ 70 „

Skupaj . . . 127 gl. 20 kr.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	737.94	+13.8	brezvetra	megla	
5. 2. u. pop.	736.05	+27.6	sl. jzap.	del. oblač.	0.00
9. u. zveč.	736.96	+20.0	sl. jzap.	del. oblač.	

Zjutraj megla, pozneje jasno; popoldne oblačno. Srednja temperatura 20.5° C., za 1-6 nad normalom.

Tuji.

4. julija.

Pri **Maliču**: Weissmann in Spitzer, trgovca, z Dunaja. — Franc Weber, trgovec, iz Doberna. — Jährling, Carolini, Dür in Melanič, zasebniki, iz Grada. — Anton Ziegler, o. k. uradnik, s soprogo. — Ludevit Perko, o. k. okr. sodnik, iz Velikoveca. — Adolf pl. Sušič, o. k. polkovnik, z družino, iz Gelja. — Ivan Fiala, o. k. voj. uradnik, iz Trsta. — Henrik Krušič, o. k. uradnik, s soprogo, iz Trsta. — Emil Poglayen, trgovec, s soprogo, iz Trsta. — Mich. Sedlog, agent, iz Trsta. — Carl Jachlich, zasebnik, s soprogo, iz Trsta. — Grof Julius, zasebnik, iz Trsta. — Terezija Schegula, iz Reke. — Paulina Dans, zasebnica, iz Reke. — Sigm. Dankl, zasebnik, iz Reke. — Stefan Purger, zasebnik, s soprogo, iz Ajdovščine.

Pri **Stonu**: Martin Laisch, trgovec, iz Frankfurta. — J. Diamant, trgovec, iz Prage. — Ig. Stern, trgovec, s soprogo, iz Budapešte. — Rudolf Lamers, turist, iz Düsseldorfa. — F. Schesola, turist, iz Ajdovščine. — Ludv. Paul, zasebnik, iz Pulja.

Pri **Bavarskem dvoru**: Emil Koschier, agent, s soprogo, iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Jakob Znidaršič, z družino, iz Sarajeva. — Babetti, Krainik, zasebnica, iz Dalmacije. — Henrik Fisel, zasebnik, iz Pulja. — Josip Sorc, posestnik, iz Krškega.

Pri **Avstrijskem caru**: Ivan Kraps, iz Trsta. — F. Kuna, zasebnik, iz Reke.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

6. julija

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 20 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	85 " 95 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	117 " 80 "
Papirna renta, davka prosta	102 " — "
Akcije avstr.-ogerske banke	874 " — "
Kreditne akcije	276 " 60 "
London	126 " 40 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 01 "
Ces. cekini	5 " 94 "
Nemške marke	62 " 05 "

Št. 11504.

Razglas.

Iz zdravstvenih ozirov zdi se magistratu potrebno v dogovoru s tukajšnjim zdravstvenim svetom sledeče določiti:

1. Vse grebenične in druge gnojne jame je najpozneje v teku

14 dni t. j. do 18. t. m.

izprazniti, sicer jih bo magistrat na stroške gospodarjev izprazniti dal.

2. Pri izpraznjevanju jam in pri odpeljavanju gnoja držati se je strogo določb, ki so bile razglašene s tukajšnjim razglasom z dne 28. julija 1879, št. 8625, dostavlja se le še, da je pred 10. uro zvečer prepovedano ne le gnoj izpeljavati, ampak tudi z nakladanjem gnoja pričenjati.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 3. julija 1886.

Župan: Grasselli.

Oglas.

1000 knjig „Lira in Cvetje“

zbirka vsakovrstnih pesni je naprodaj, ktere je ranjki gosp. Ivan Dolinar založil in na svetlo dal, in kterih, žal, ni utegnil razprodati, in je tiskovina še na dolgu. Da se ranjcemu gosp. Dolinar-ju čast reši, priporoča to knjigo vsem čast. rodoljubom in prijateljem soproga ranjcega in sicer po znižani ceni 40 kr. za vsaki zvezek, prost poštnine.

S spoštovanjem

Katarina vdova Dolinar.

Trst.

(2)

Via Ferriera št. 323.

Cerkveno-književna novost!

V „Katoliški Tiskarni“ je ravno izšla knjiga:

ZBORNİK cerkvenih govorov

na slavo

SS. Cirilu in Metodu.

Zbral in na svetlo dal

ANTON ŽLOGAR,

kapelan pri mestni fari sv. Jakopa v Ljubljani.

Z dovoljenjem v. č. knezoškofjstva Ljubljanskega.

Čisti dohodek je namenjen družbi ss. Cirila in Metoda.

V LJUBLJANI.

Založil izdatelj. — Tisek „Katoliške Tiskarne“.

Vel. 8° 16 pol na krasnem papirju.

Cena 1 gl. 60 kr. in 10 kr. za poštino.

Dobiva se

(5)

pri izdatelji in v „Katoliški Bukvarni“.

Več p. n. č. gg. se je knjiga poslala na ogled; kdor bi se ne smatral naročnikom, naj blagovoljno zapiše „retour“.

Za pismonoša

pri kaki deželni pošti ali sicer za potnika ponuja se še krepak mož pri 50. letih, ki je imel tudi do sedaj tak posel ter se lahko skaže z dobrimi spričali. Več pov. vredništvo „Slovenca“.

Rimske toplice v Trziču (Monfalkone).

Železniška postaja med Trstom in Gorico,

tope klor-bromove jod-žvepljene kopeli

(38° C.)

zdravilne zoper protin, trganje, ščitne bolezni, zastarane bolečine, prehlajenja in oslabejta, skrofulne, kožne bolezni, občasne ženske bolezni itd.

Zdravnik in vodja kopeli:

Dr. ANTON SUTTINA,

skušeni zdravnik.

(3)

Začetek otvorenja 1. maja.

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in potnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	7— zvečer	7:15 zjutraj	8:50 zvečer	1:20 popold.	—
Mürzzuschlag	10:29	10:36	2. 5 po noči	5:25	—
Gradee	12:28 po noči	1— popold.	6— zjutraj	9:20 zvečer	10:50 dopold.
Maribor	1:49	2:27	8:20	11:30 po noči	2:32 popold.
Pragarsko	2:16	—	9—	12:10	3:35
Celje	3:15	3:53	10:30 dopold.	1:45	6— zjutraj
Laški Trg	—	4: 9	10:46	2: 4	6:23
Zidani Most	3:51 zjutraj	4:44	11:40	2:45	7:11 zvečer
Litija	—	5:29	12:33	3:43	8:32
Ljubljana	5:12	6:14 zvečer	1:29 popold.	5:40 zjutraj	10:20
Postojna	6:30	7:55	3:37	7:50	1:58 po noči
St. Peter	6:52	8:19	4: 8	8:22	2:48
Divača	7:19	8:53	4:46	9: 2	3:59
Nabrežina	8:16	9:39	5:54	10:14 dopold.	5:40 zjutraj
Trst Prihod	8:42	10. 5	6:30 zvečer	10:50	6:30

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8:30 zvečer	7— zjutraj	10— dopold.	6:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina	9:19	7:32	10:51	7:17	8:44
Divača	10: 3	8:27	11:56	8:31	11: 5
St. Peter	10:33	9: 3	12:56 popold.	9:25	12:34 po noči
Postojna	10:51	9:24 dopold.	1:21	9:51	1:16
Ljubljana	12: 7 po noči	10:52	3: 7	12:20 po noči	5— zjutraj
Litija	—	11:31	3:57	1:15	6:17
Zidani Most	1:24	12:40 popold.	4:59	2:22	7:50
Laški Trg	—	1: 3	5:22	2:47	8:25
Celje	1:59 po noči	1:20	5:42	3: 8	8:54 dopold.
Pragarsko	3: 2	—	7:13 zvečer	5— zjutraj	11:15
Maribor	3:29	2:44	7:58	5:55	12:30 popold.
Gradee	4:55 zjutraj	4:15	10:25	8:20	4:35
Mürzzuschlag	6:54	6:33 zvečer	1:47 po noči	11:47 dopold.	9:35 zv. Prih.
Dunaj Prihod	10—	9:40	6— zjutraj	4— popold.	—

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

	zjutraj	zjutraj	popold.	zvečer
Št. Peter Odhod	7: 5	9:15	4:20	9:40
Reka Dohod	8:49	11:17	6:18	11:42
Reka Odhod	5:45	10:25	5:25	8:15
Št. Peter Dohod	8: 8	12:32	7:50	10:16

Divača—Pulj.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Divača Odhod	9:10	4: 5	9:10
Pulj Dohod	12:44	8—	12:26
Pulj Odhod	5—	11:52	4:20
Divača Dohod	8:17	4:30	8:11

Nabrežina—Gorica.

	zjutraj	zjutraj	dopoldne	zvečer	zvečer
Nabrežina Odhod	4—	8: 9	10: 8	5:48	10—
Gorica Dohod	6:40	9: 4	11:23	6:59	11:37
Gorica Odhod	5—	9:24	4:45	8: 9	10:30
Nabrežina Dohod	6:41	10:41	6:52	9: 8	—

Zidani Most—Zagreb.

	zjutraj	zjutraj	popoldne	zvečer
Zidani most Odhod	4: 5	4:40	12:50	5:15
Zagreb Dohod	6:51	9:30	4:23	8:00
Zagreb Odhod	8:25	1:33	8:01	10:28
Zidani Most Dohod	10:59	4:21	12:33	1: 4

Pragersko—Kaniža.

	zjutraj	zjutraj	zvečer
Pragersko Odhod	3:35	9:35	8:10
Kaniža Dohod	6:17	1:15	11:35
Kaniža Odhod	2:45	11:20	5:20
Pragersko Dohod	6:12	1:28	8: 7

Maribor—Celovec.

	dopold.	popold.
Maribor Odhod	9:15	3: 5
Celovec Dohod	1:52	7:30
Celovec Odhod	1:55	8—
Maribor Dohod	6—	12:10

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni tiskar Josip Jerič.